

तम् । यथात् यद्वर ! वै वेन तस्माद्दृष्टं चातयत् ।
 प्रयुहिंशविधिवैत पुराणे निगमे तथा । उत्तो रज
 क्षमोभ्यां स कैवलं मनसापि वा । नरकसमंसेवायं
 संसाराय प्रवर्तितः । तयोस्तत्कर्मभोगेन गमनागमनं
 भवेत् । सत्येन सात्त्वतपत्ये स विधिर्भैरव यद्वर ।।
 प्रवर्तितो निवर्तितस्तु यत्नापि सात्त्विकी क्रिया । एवं
 नानाविधं कर्म पथोराजभनादिकम् । कामाशयः फला-
 काङ्क्षी हत्वाऽज्ञानेन मानवः । पञ्चाज्ज्ञानाधिना क्त्वा
 भ्रान्त्यायां तामसीं वदा । जगभीतिहृदं भग्नया यदि
 गोविन्दमाश्रयेत् ।। साधोत्तरखण्डे १०४।५ अ० ।

वन्निध्वंसिन् पु० वनिं ध्वंसयति क्षत्त्यानात् पातवति ध्वन्स-
 शिच्-शिनि । विष्णो वासनान्पातरेण हि तस्य तद्यात्मम् ।
 तत्कथा च वासनपु० २२ ख० दृष्ट्या ।

बलिनन्दन पु० इत० वाचासुरे यद्धर० [चमयति कथरः ।
बलिन(भ) त्रि० बलि+यच्छर्थे-इमं भ वा । जरया शिथिल-
बलिन् त्रि० बलिनस्त्वस्य इति । । यच्चयति । २० ह्रस्व, १२ अङ्गुष्ठे,
४४ हस्ते, १५ मूत्रके, इतन्दृष्टे, ७ कफे पु० लटा० पमात्रे
पु० हेम० । एष्वेवामे यद्धर० (वेदियाड) । १० क्षुमे
स्त्री लोप यद्ध० ।

बलिपुष्ट पु० बलिना वैश्वदेवबलिद्रव्येण पुट पुन-क्त
२१० । कावे स्वपरः क्षियां डीप् ।

बलिषोदकी स्त्री उपोदक्यां राजनि० ।

बलिप्रिय पु० बन्धनं प्रीणाति प्री-क । बोधदू मे शब्द० ।

बालिविभ्य पु० रैवतक्रमनोःपुत्रभेदे भाग० ८।५।२ ।

वलिमुज्जुः ३० वलिं वैश्वदेवद्रव्यम् । तद्वत्स्यदत्तवलिं । मुद्रांते
मृज-क्रिप् । वाके वलरः ।

बलि(नी)मुख पु० बलि(नी)युक्तं सुखमस्य शाक०त० ।

वानरे क्षमरः । [यति । २ छन्द्रे पु० राजनि० ।

वलिष्ठ लि० अतिशयेन बली वलिन् + इष्ठन् । । अत्यन्तबल

बलिष्ठा कि.बह-संवरणे दण्डुः । अपमानिते उवाच ।

धलिसद्वन् न० ६५०। पाताखे कसरः बलिमन्दिरादयोप्यत्र ।

बलीक ५० न० बाधयति आहणोति बल-ईदम् नि० । पटल
ग्रान्ते (५०) अमरा । [युते स्त्रियां डोष् ।

बलीयस् त्रि. अतिशयेन बली बलिन्+ईयत् । अत्यन्तबल-

तीवर्द्ध पु० ५ लक्ष्मीः व-विष् वर तो ईवरौ ददाति

दा-क रंषर्तुः यज्ञो जायते देवर्देवेति । धृत्रे च्यमर ।

ततः शुभ्रा० जपत्यो उक्त । बाहीबर्देय तदपत्ये-पुंस्वी०

वल्लु लिवल + मिषा० वा लच् जडः । वक्युक्ते ।

बलीत्कटा खो । स्कन्दानुचरमानकाभेदे भा० प्र० ४५ अ० ।
२ वसेनोत्कटे त्रि० ।

बल्यं न० बलाय हितं बल+यत् । प्रधानपातौ युक्ते, २ बल-
साधने च । अथवा गम्यायास् ॥ अतिबलावर्त्त, प्रशिष्टोऽपि युगे
६ प्रसारित्वाच्च स्त्री राजनि० वना० चतुरर्थ्यां यत् । ७ बल-
निर्हन्ते वि० द्रव्यभित्तके पु० त्रिका० । [तृणभेदे हेनच०
वस्त्रजा स्त्री० वन-कृष् तं वज्रति वज्र-गती वाच् । वरपे
बल्ह कृतौ दाने, यथे, च सक० याचने द्विक० भा० आत्म०
सेट् । बलहन्ते अबलहिष्ट वबल्हे ।

बल्हि उ० वल्ह-रन ॥ बालियभेदे जनपदभेदे स्थावे क तत्ता
ये । ततः कौषपत्यत् भवे अण् । बाल्हिकहिहूनि न०
बव उ० प्रथमे तित्यर्ब्रह्मे करणभेदे करणशब्दे इण्प्र० ।

बष्क(स्त्र)यि(शी)नी स्त्री मस्त्र गतो वयन् पृषो० मस्य नः
 वस्य वा प्रत्वम् । बष्क(स्त्र)योऽस्यास्ति इति ङीप् षम-
 ध्यत्वे चत्वम् । चिरप्रसूतायां गयि अपरः । बष्क(स्त्र)यं
 नयतीति नी-ङ् गौ० ङीप् षमध्यत्वे पूर्व० चत्वम् ।
 बष्क(स्त्र)यशी(नी) इत्यप्यन स्त्री ।

ब(व)हृद्वौ भ्वा० आत्म० स्वक० सेट् इदित् । बं(व)हृते
 अबं(व)हृष्ट । बवङ्गे सङ्गिषा ह्य्याद्वयोज्ञादिरिति
 पाणिनीयाः । टलोष्णादिरिति बोधदेवः ।

बहल लि. बहि-कलस् नलोपस १ प्रचुरे २ बहुमन्दायं च ।

ब(व)हु लि० बं(व)हि-क नचोपः । श्लिप्रभृत्यनेकसङ्ख्यान्विते,
 २विपुले च । ब(व)हादि० स्थियां वा लीप ।

बहुत्वं च तत्त्वपर्यवसायि कपिष्ठनन्यायात् अपेक्षाबुद्धि-
 येन जन्यत्वं तच्च पर्याप्तज्ञा सर्वत्र वर्तते समवायेन प्रत्येकं
 दृष्टिम् । अस्तु गण्यात् कार्यं तेन बहुयः बहुत्व
 बहुतये इत्यादि । [४दात्तत्वे सगोप्यजन्तानां च भेदः]

वहुंक पु० बह्मसंघायां कृत् । !कर्कटे रक्ष्यते रक्षकदत्ते
व(व)हुकण्टक पु० व(व)हुनि कण्टकान्यस्य । !नृदूगेषु रू ।
रयवासे (गोखुरो) रक्षिताले ४ रक्षितदन्त्यां स्त्री क्षुप-
भेदे राजनि० । [कण्टकारिकायाम् राजनि० ।

ब(३)हुकगटा स्त्री ब(४)हयः कगटाः कगटकाः यस्याः ।

ब(व)हुकन्द पु० ६ व० । १ मूरधे । २ कर्कशां स्त्री० राजनि० ।

बह्वार सि० व (३) हनि किरति व-सच । (फरास) । सर्भाभा-

जैनकरे खलपौ अमरः । करये 'अप' । २४ म्माजंन्या खी

हेम० गौरा० डीम । ल-कच हत० । २८ पुं त्रिका० ।

४ घनेककार्यकरे त्रि. । कथ्याम राजनि. ।

ब(व)हकणिका स्त्री-ब(व)हः कणा इय पश्यात्यस्य । याच

১৭৭৩ খ্রিঃ ১১শে বৈশাখ